

Κυριακή ΙΑ΄ Λουκά (Αγίων Προπατόρων): Περί των καλουμένων εν τω δείπνω (Όσιος Θεοφύλακτος, Αρχιεπίσκοπος Βουλγαρίας)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 9 Δεκεμβρίου, 2016

(Λουκ. ιδ΄, 16-24)

«Κι ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε· Ἔκαμε κάποιος ἄνθρωπος μεγάλο δεῖπνο κι ἐκάλεσε πολλούς. Τὴν ὥρα τοῦ τραπεζιοῦ ἔστειλε τὸ δοῦλο του νὰ πῆ στοὺς καλεσμένους· Ἐλᾶτε, εἶναι ὅλα ἔτοιμα. Κι ἄρχισαν ὅλοι μὲ μιὰ γνώμη νὰ παρακαλοῦν νὰ μὴν παρευρεθοῦν. Ὁ πρῶτος τοῦ εἶπε ἀγόρασα χωράφι καὶ ἔχω ἀνάγκη νὰ βγῶ καὶ νὰ τὸ δῶ. Σὲ παρακαλῶ, θεώρησέ με δικαιολογημένο. Κι ὁ δεύτερος εἶπε ἀγόρασα πέντε ζευγάρια βόδια καὶ πηγαίνω νὰ τὰ δοκιμάσω. Σὲ παρακαλῶ, θεωρησέ με δικαιολογημένο. Κι ὁ τρίτος εἶπε· Ἔκαμα τὸ γάμο μου καὶ γι' αὐτὸ δὲν μπορῶ νὰρθῶ». Κι ὅταν κάποιος ἀπ' αὐτοὺς ποὺ ἦσαν μαζί στὸ τραπέζι εἶπε· μακάριος εἶναι ὅποιος πάρῃ τὸ γεῦμα του στὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὁ Κύριος τοῦ ἐξηγεῖ πλατύτερα, πῶς πρέπει νὰ φανταζώμαστε τὰ δεῖπνα τοῦ Θεοῦ. Καὶ λέει τὴν **παραβολὴ** αὐτή, ὀνομάζοντας **ἄνθρωπο** καὶ τὸν φιλάνθρωπο πατέρα του. Γιατὶ ὅταν ὁ Θεὸς κάνῃ ὑπαινιγμὸ γιὰ τὴν τιμωρητικὴ του δύναμη ὀνομάζεται στὴν Γραφὴ πάνθηρας καὶ πάρδαλη καὶ ἄρκτος. Ὅταν ὅμως εἶναι νὰ ὑποδηλώσῃ κάποια φιλανθρωπία **παρουσιάζεται, ὅπως τώρα, σὰν ἄνθρωπος**. Ἐπειδὴ ἡ παραβολὴ μιᾶ γιὰ τὴν πρὸ μεγάλη φιλανθρωπία ποὺ ἔκαμε σ' ἐμᾶς κάνοντας νὰ κοινωνήσουμε ἀπὸ τὴ σάρκα τοῦ Γιοῦ του, τὸν ἀποκάλεσε «ἄνθρωπο». Καὶ τὴ φιλανθρωπία του αὐτὴ τὴν ἐκάλεσε δεῖπνο μεγάλο, δεῖπνο, γιατί στοὺς τελευταίους καιροὺς, καὶ ὅπως στὴ δύση τοῦ κόσμου, ἦρθε ὁ Κύριος. Κι εἶναι μεγάλο τὸ δεῖπνο αὐτό, γιατί ὀλοφάνερα εἶναι μεγάλο τὸ μυστήριον τῆς σωτηρίας μας. Καὶ τὴν ὥρα τοῦ δείπνου ἔστειλε τὸ δοῦλο του. **Ποιὸς εἶναι αὐτὸς ὁ δοῦλος;** Ὁ Γιὸς τοῦ Θεοῦ ποῦ πῆρε δούλου μορφὴ, κι ἔγινε ἄνθρωπος στάλθηκε στὴ γῆ. Πρόσεξε ἀκόμα πῶς δὲν εἶπε δοῦλο, ἀλλὰ τὸ δοῦλο, αὐτὸν ποὺ μὲ τὴν ἀνθρώπινη φύση του εὐαρέστησε καὶ στάθηκε δοῦλος πιστός. Δὲν ἦταν ἀρεστός στὸ Θεὸ μόνο, ἐπειδὴ ἦταν Γιὸς καὶ Θεός ἀλλὰ κι ἐπειδὴ ἦταν ἄνθρωπος, ποὺ αὐτὸς μόνο ἀναμάρτητα ὑπῆρέτησε τὰ θελήματα καὶ τὶς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ. Κι ἀφοῦ ἐκπλήρωσε ὅλες τὶς ὑποχρεώσεις, ποὺ ἀπαιτοῦσε ἡ δικαιοσύνη, λέγεται γι' αὐτὸν ὅτι ἔγινε δοῦλος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατέρα του. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο, μόνο αὐτὸς κατ' ἐξοχὴν μπορεῖ νὰ λέγεται δοῦλος τοῦ Θεοῦ. Κι ὅτι **στάλθηκε τὴν ὥρα τοῦ δείπνου** σημαίνει τὴν ὀρισμένη καὶ κατάλληλη στιγμή. Κι οὔτε ὑπῆρχε ἄλλη πρὸ κατάλληλη εὐκαιρία, ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς βασιλείας τοῦ Αὐγούστου, ὅταν ἔπρεπε νὰ καταλυθῇ ἡ κακία ποὺ εἶχε κορυφωθεῖ. Ὅπως οἱ γιατροὶ ἀφήνουν τὴν ὑπουλη καὶ κακοήθη ἀρρώστια νὰ ἐκδηλώσῃ ὅλη τὴ δύναμή της καὶ τότε χρησιμοποιοῦν τὰ φάρμακά τους,

Έτσι και η άμαρτία έπρεπε να παρουσιάσει όλη τη ποικιλία της κι έπειτα ο μεγάλος γιατρός να χρησιμοποιήσει το φάρμακο. Γι' αυτό περίμενε ο Κύριος να συμπληρώσει ο διάβολος το μέτρο της κακίας και τότε, αφού έλαβε σάρκα, με την αγία του ζωή έθεράπευσε κάθε είδος κακίας. Στάλθηκε λοιπόν στην ώρα, στην επίκαιρη και κατάλληλη δηλαδή στιγμή. Έτσι λέει και ο Δαβίδ· «*Ζώσου το σπαθί σου, δυνατέ, στο μηρό σου στην ώρα της άκμης σου*». **Σπαθί** είναι ο λόγος του Θεού, ο **μηρός** σημαίνει τη γέννησή του μέσα στη σάρκα, που έγινε την **ώρα της άκμης**, δηλαδή την κατάλληλη στιγμή. Και στάλθηκε, για να μιλήσει στους καλεσμένους. **Ποιοί είναι αυτοί οι καλεσμένοι;** Ίσως και όλοι οι άνθρωποι, γιατί όλους εκάλεσε ο Θεός να τον γνωρίσουν με την τάξη και την αρμονία της φύσεως από τη μιά, και με το φυσικό νόμο από την άλλη. Ίσως και πιο ιδιαίτερα οι Ισραηλίτες, που τους εκάλεσε με το Νόμο και τους Προφήτες. Σ' αυτούς στάλθηκε πρώτα ο Κύριος, στα πρόβατα του Ισραήλ. Αυτός λοιπόν έλεγε· Έλατε, γιατί είναι πια έτοιμα όλα. Σ' όλους ευαγγελιζόταν ο Κύριος ότι είναι κοντά μας και μέσα μας ή βασιλεία των ουρανών. Κι αυτοί άρχισαν με μια γνώμη ν' αρνούνται να παρευρεθούν, σ'α να τους δόθηκε σύνθημα. Όλοι οι άρχοντες των Ιουδαίων, αφού αρνήθηκαν να έχουν βασιλιά τους τον Ίησοϋ, δεν αξιώθηκαν και το δείπνο. **Άλλος από αγάπη του πλούτου, κι άλλος των ήδονών**. Αυτός που αγόρασε το χωράφι κι ο άλλος τα ζευγάρια των βοδιών, πρέπει να θεωρηθούν σαν φίλοι του πλούτου και φιλήδονος αυτός που έκαμε το γάμο του. Κι αν θέλης, χωράφι αγοράζει αυτός που από τη σοφία του κόσμου δεν παραδέχεται το μυστήριο. Χωράφι ο κόσμος και γενικά η φύση κι αυτός που τη φύση βλέπει δεν παραδέχεται το υπερφυσικό. Αποβλέποντας λοιπόν ο Φαρισαίος στο χωράφι, δηλαδή έχοντας το νοϋ του στους νόμους της φύσεως δεν παραδέχτηκε ότι η Παρθένος έγέννησε το Θεό, επειδή είναι υπερφυσικό. Αλλά κι αυτοί που όλοι καυχιούνται για κοσμική σοφία, για το χωράφι τουτο, δηλαδή, τη φύση, αγνόησαν τον Ίησοϋ, που ανανέωσε τη φύση. Μ' αυτόν τέλος που αγόρασε τα **πέντε ζευγάρια βόδια** και τα δοκιμάζει, μπορεί να έννοήσης και τον άνθρωπο που αγαπά την ύλη, που έδεσε τις **πέντε αισθήσεις της ψυχής** με τις αισθήσεις του σώματος κι έκαμε σάρκα την ψυχή. Γι' αυτό το λόγο αφού είναι άπασχολημένος με τη γη, δε θέλει να πάρη μέρος στο πνευματικό δείπνο. Ρωτᾶ και ο σοφός· «*τί να καταλάβη αυτός που κρατάει το αλέτρι*»; Κι αυτός που χάνει τη θέση του στο δείπνο για τη γυναίκα, μπορεί να είναι ο φιλήδονος, που τη σάρκα, τη σύντροφο της ψυχής, ποθώντας περισσότερο και μένοντας μέσα σ' αυτή, δεν μπορεί ν' άρέσει στο Θεό. Μπορείς όμως να τα έξηγήσης και κυριολεκτικά· χάνομε τη χάρη του Θεού και για χωράφια και για ζευγάρια βοδιών και για γάμους, μένοντας κολλημένοι σ' αυτά και ξοδεύοντας σ' αυτά όλη τη ζωή μας και κάποτε φτάνοντας να χύνωμε και αίμα. Και δεν έχομε στο νοϋ μας ούτε έκτελοϋμε καμμιᾶ βουλή του Θεού και κανένα λόγο.

«Έρθε ο δοϋλος και τα ανάφερε αυτά στον Κύριό του. Τότε θύμωσε ο οικοδεσπότης κι είπε στον δοϋλο του. Έβγα γρήγορα στις πλατείες και στους δρόμους της πόλεως και φέρε στο σπίτι τους φτωχούς, τους αναπήρους, τους κουτσούς και τους τυφλούς. Κι ο δοϋλος είπε. Κύριε, έγινε όπως είπες κι ακόμα υπάρχει τόπος. Κι είπε ο Κύριος

στο δούλο· Ἔβγα στοὺς δρόμους καὶ στοὺς φράχτες τῶν χωραφιῶν καὶ πῖσέ τους νάρθοῦν γιὰ νὰ γεμίση τὸ σπίτι. Σᾶς βεβαιῶνῶν ὅτι κανένας ἀπὸ τοὺς καλεσμένους μου ἐκείνους δὲ θὰ δοκιμάση τὸ φαγητό μου». Ἐκδιώχθησαν οἱ ἄρχοντες τῶν Ἰουδαίων καὶ κανένας ἀπ' αὐτοὺς δὲν ἐπίστεψε στὸ Χριστό, ὅπως καὶ οἱ ἴδιοι μὲ κακία καυχιόνταν· «Μήπως ἐπίστεψε κάποιος ἀπὸ τοὺς ἄρχοντες σ' αὐτόν»; Αὐτοὶ λοιπὸν οἱ διδάσκαλοι τοῦ Νομοῦ καὶ οἱ Γραμματεῖς, ὅπως λέει ὁ προφήτης ἀπὸ ἀνοησία ξέπεσαν ἀπὸ τὴ χάρη. Δέχτηκαν ὅμως πρόσκληση οἱ **ἀπλοῖ Ἰουδαῖοι** ποὺ παρομοιάζονται μὲ κουτσοὺς, τυφλοὺς καὶ ἀνάπηρους, οἱ κουτοὶ τοῦ κόσμου κι οἱ ἀσήμαντοι. Γιατὶ ὁ κόσμος ἐθαύμαζε τοὺς λόγους, ποὺ ἐμπνευσμένοι ἀπὸ τὴ χάρη, ἐβγήκαν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Ἰησοῦ καὶ χαιρόταν μὲ τὴ διδασκαλία του. Ὑστερ' ἀπ' αὐτὸ μπῆκαν κι αὐτοὶ ποὺ πορέρχονται ἀπὸ οὗτος Ἰουδαίους, οἱ διαλεχτοί, αὐτοὶ ποὺ τοὺς προώρισε ὁ Θεὸς γιὰ τὴ δόξα του, ὁ Πέτρος καὶ οἱ γιοὶ τοῦ Ζεβεδαίου, μπῆκαν κι οἱ μυριάδες ἐκείνων ποὺ πίστεψαν –ξεχύνεται καὶ στοὺς εἰδωλολατρικοὺς λαοὺς ἡ ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ, γιατί μ' αὐτοὺς ποὺ ἦσαν στοὺς δρόμους καὶ στοὺς φράχτες πρέπει νὰ ἐννοήσωμε τοὺς ἐθνικούς. Οἱ Ἰσραηλιτὲς ἦταν βέβαια μέσα στὴν πόλη, ἀφοῦ καὶ τὸ νόμο εἶχαν δεχθῆ καὶ μὲ περισσότερη λεπτότητα συμπεριφέρονταν. Οἱ εἰδωλολάτρες ὅμως, ἐπειδὴ ἦσαν ξένοι πρὸς τὴ διαθήκες καὶ ἄσχετοι ἀπὸ τὴ νομοθεσία τοῦ Χριστοῦ καὶ δὲν ἦσαν συμπολίτες τῶν ἀγίων, δὲν ἐπλανιόνταν σ' ἓνα μονάχα ἀλλὰ σὲ πολλοὺς δρόμους, τῆς ἀνομίας καὶ τῆς στενοκεφαλιᾶς καὶ στοὺς φραγμοὺς, ἐννοῶ τὴς ἀμαρτίες. Ἡ ἀμαρτία εἶναι μέγας φραγμὸς καὶ μεσότοιχο ποὺ μᾶς χωρίζει ἀπὸ τὸ Θεό. Τὴ διαγωγή λοιπὸν τῶν ἐθνῶν, ποὺ ἔμοιαζε μὲ τῶν ζώων κι ἦταν χωρισμένη σὲ πολλὰς γνώμες, ὑπονοεῖ μὲ τοὺς δρόμους καὶ μὲ τοὺς φραγμοὺς, τὴν ἀμαρτωλὴ ζωὴ τους. Καὶ **δὲν προστάζει νὰ τοὺς καλέσουν ἀπλῶς ἀλλὰ νὰ τοὺς πῖσουν, μολονότι ἡ πίστις εἶναι προαιρετικὴ σ' ὅλους.** Εἶπε ὅμως «ἀνάγκασέ τους» γιὰ νὰ καταλάβωμε ὅτι εἶναι σημάδι τῆς μεγάλης δυνάμεως τοῦ Θεοῦ νὰ πιστέψουν οἱ εἰδωλολάτρες, ἂν κι ἔχουν τόσο μεγάλη ἄγνοια. Γιατὶ ἂν δὲν ἦταν μεγάλη ἡ δύναμη τοῦ κηρύγματος καὶ φανερὴ ἡ ἀλήθεια τοῦ λόγου, πῶς θὰ γινόταν ἄνθρωποι, ποὺ ἦσαν τρελλοὶ μὲ τὰ εἰδωλα καὶ ἀσημονοῦσαν μὲ τὸ σακκί, νὰ καταλάβουν τὸν ἀληθινὸ Θεὸ καὶ νὰ ζήσουν πνευματικὴ ζωὴ; Θέλοντας λοιπὸν νὰ δηλώσῃ τὴν παράδοξη μεταβολὴ στὴν κατάστασή τους τὴν ὠνόμασε ἀνάγκη. Θὰ ἔλεγε κανένας ὅτι καὶ μὴ ποὺ δὲν ἠθελαν οἱ Ἕλληνες νὰ ἐγκαταλείψουν τὰ εἰδωλα καὶ τὴς ἀπολαύσεις, ἀναγκάστηκαν ὥστόσο νὰ τ' ἀποφύγουν ἀπὸ τὴν ἀλήθεια τοῦ κηρύγματος. Ἐξ ἄλλου καὶ ἡ δύναμη τῶν θαυμάτων δημιουργοῦσε μεγάλη ἀνάγκη νὰ περάσουν στὴν πίστις τοῦ Χριστοῦ. Καὶ **καθημερινὰ στρώνεται αὐτὸ τὸ τραπέζι καὶ προσκαλούμαστε ὅλοι στὴ βασιλεία, ποὺ ὁ Κύριος καὶ πρὶν ἀπὸ τὴν καταβολὴ ἀκόμα τοῦ κόσμου ἐτοίμασε γιὰ τοὺς ἀνθρώπους. Ὅσοοι ἄλλοι ἀπὸ τὴς σοφιστικῆς μικρολογίας, κι ἄλλοι ἀπὸ τὴν ἀγάπη τους στὴν ὕλη κι ἄλλοι ἀπὸ τὸ σαρκικὸ φρόνημά τους δὲ γινόμαστε ἄξιοι γι' αὐτήν.** Καὶ τὴ χαρίζει ἡ φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ σὲ ἄλλους ἀμαρτωλοὺς, ποὺ εἶναι τυφλὰ τὰ μάτια τοῦ νοῦ τους καὶ δὲν κατανοοῦν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἢ ποὺ τὸ κατανοοῦν ἀλλὰ εἶναι κουτσοὶ κι ἀδρανοῦν νὰ τὸ πράξουν. Καὶ γενικὰ σὲ φτωχοὺς ποὺ ἐξέπεσαν ἀπὸ τὴν οὐράνια

δόξα, καὶ σὲ ἀνάπηρους ποὺ ἡ ζωὴ τους δὲν παρουσιάζεται ἄψογη. Σ' αὐτοὺς τοὺς ἁμαρτωλοὺς ποὺ εἶναι στὶς πλατείες, καὶ τριγυρίζουν στοὺς φαρδιοὺς δρόμους τῆς ἁμαρτίας στέλνει ὁ Πατέρας τὸ δειπνοκαλεστὴ Γιὸ του, ποὺ καὶ δοῦλος ἀκόμα ἔγινε κατὰ τὴ σάρκα, ποὺ δὲν ἤρθε νὰ καλέσῃ τοὺς δικαίους ἀλλὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς. Καὶ παραθέτει τραπέζι πλούσιο σ' αὐτοὺς ἀντὶ στοὺς ἄλλους, ποὺ ἔχουν τὴ σοφία καὶ τὸν πλοῦτο καὶ χαρίζονται στὴν σάρκα. Σὲ πολλοὺς στέλνοντας ἄρρώστιες καὶ κινδύνους τοὺς κάνει ὅλους ν' ἀρνηθοῦν αὐτὴ τὴν ζωὴ, γιὰ λόγους ποὺ ἐκεῖνος γνωρίζει, καὶ τοὺς φέρνει στὸ τραπέζι του, σὰν ἀνάγκη στέλνοντας τους τὴ ἀπειλὴ τῶν κινδύνων. Ὑπάρχουν πολλὰ παραδείγματα γι' αὐτὸ. Μᾶς δίνει κι ἓνα πιὸ πρόχειρο νόημα ἢ παραβολή· νὰ κάνωμε χάρη περισσότερο στοὺς φτωχοὺς καὶ τοὺς ἀνάπηρους παρὰ στοὺς πλούσιους. Σ' αὐτὸ καὶ πρὶν ἀπὸ λίγο παρακινούσε, γι' αὐτὸ τὸ ἴδιο φάνηκε ὅτι εἶπε τὴν παραβολή, ἐπιβεβαιώνοντας μ' αὐτὴ, ὅτι πρέπει νὰ τρέφωμε τοὺς φτωχοὺς. Καὶ κάτι ἄλλο μαθαίνομε, ὅτι ὀφείλομε νὰ εἴμαστε ἔτσι πρόθυμοι καὶ φιλότιμοι στὴν ὑποδοχὴ τῶν ἀδελφῶν μας, ὥστε, καὶ χωρὶς νὰ θέλουν, νὰ τοὺς ἀναγκάζωμε νὰ παίρνουν μέρος στὰ ἀγαθὰ μας. Αὐτὸ ἀποτελεῖ καὶ γιὰ τοὺς δασκάλους τῆς πίστεως μεγάλο δίδαγμα, ὥστε νὰ διδάσκουν τοὺς μαθητὰς τους τὸ ὀρθὸ καὶ χωρὶς νὰ θέλουν.

(Μητροπολίτου Τρίκκης καὶ Σταγῶν Διονυσίου "Πατερικὸν Κυριακοδρόμιον", Τόμος Δεύτερος, Ἀθῆναι 1969)

(Πηγή ηλ. κειμένου: kirigmata.blogspot.gr)